

ה"ת 23353/07/19 - היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית נגד עופר זלצמן, גורגיאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 23353-07-19 למאבק בפשיעה הכלכלית נ' זלצמן ואח'

בפני
מבקשת
נגד
משיבים
כבוד השופט אהוד קפלן
היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית
1. עופר זלצמן
2. גורגיאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

החלטה רקע והליכים קודמים:

1. ביום 15/1/19 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים ואחרים בחשד לביצוע עבירות שונות ובין השאר קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
2. המשיבים 1 ו-2 נעצרו ובסוף חודש ינואר 2019 הם שוחררו.
בעת מעצרים נתפס רכושם ורכוש המשיבה 3 - על פי צווים שניתנו בבית משפט השלום בראשון לציון. בין השאר נתפסו חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, ועסק חוות סוסים בבעלות המשיבה 3.
בהמשך שוחררו חלקית חשבונות הבנק של העסק ומלאי הסוסים של החווה.
3. בחודש ספטמבר 2019 הובאה בפני בקשה שהוגשה ביום 10/7/19 לבית משפט השלום בראשון לציון - להארכת תוקף החזקת התפוסים-המוצגים וכן להארכת תוקפם של צווי הקפאה שניתנו בתיק זה, הכול למשך 180 יום נוספים.
בהחלטת בית המשפט העליון - הבקשה הועברה לבית משפט השלום בחדרה ונדונה בפניי.
4. עניינה של הבקשה היא - במגרש בחדרה, בכלי רכב, בסכום של 3488 ₪ שנתפס מחשבון בנק, בכמה עשרות דולרים ויורו שנתפסו בחשבון המשיבה 2, וכ- 1200 דולר שנתפסו בחשבון המשיב 1.
לגבי רכוש המשיבה 3 (שהיא חברה בבעלות המשיבה 2) - תפוסים ברישום בלבד שני גרורים לסוסים ורכב שברולט.
5. בדיון שהתקיים בפני ביום 9/9/19 התברר שהחקירה נמצאת בעיצומה, שעדיין קיים צורך לבצע

עמוד 1

פעולות חקירה רבות שהוצגו בפני בדו"ח סודי שסומן מב/1, שהייתה התקדמות משמעותית בחקירה מאז החלה ושקיים הרבה יותר מסתם חשד סביר לכך שהמשיבים עברו עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות מס, קשירת קשר לביצוע פשע, ולפחות חלקם גם עברו עבירות של הלבנת הון.

6. המשיבים טענו שהם מעוניינים לסגור את חוות הסוסים, והצווים המונעים דיספוזיציות ברכושה של המשיבה 3, מונעים זאת מהם ומשאירים אותם במצב בלתי אפשרי שהם נאלצים להמשיך ולהחזיק בעסק מפסיד - מפסיד בגלל התנהלותה של המשטרה.

התברר גם שכל עניין חוות הסוסים והרכוש שנמצא בה ומה יעשה בו, כבר נדון בבית משפט השלום בראשון לציון, ניתנה לגביו החלטה, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בלוד, וממילא העניין מתברר בפורום אחר וקבעתי שאינני אמור להחליט בו.

7. באשר לרכוש המתואר בבקשה - קבעתי שהמדובר ברכוש שחלקו הניכר, אם לא כולו, הושג לכאורה - על פי חומר החקירה שבתיק, כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, אבל שגם אם חלקו או אפילו כולו לא הושג כתוצאה מפעילות עבריינית, הרי על פי הפסיקה אין מניעה לתפוס אותו מכוח העיקרון של תפיסה בשווי כדי להבטיח חילוט בתום ההליך.

קבעתי שברור ש תפיסה בשווי אינה יכולה להיות במלוא שווי הסכום הנטען שהמשיבים הרוויחו מאותה פעילות עבריינית, שבמקרה שבפני הוא כ- 23,000,000 ₪, אבל שווי התפוסים בפועל במקרה שבפני נופל מ- 20% משווי שלל הפעילות העבריינית הנטענת, כך שאין מניעה להתיר למשטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים (לרבות הצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש שנתפס - נכס המקרקעין), וממילא, ככל שמדובר בצווים המונעים דיספוזיציות, הם לא מונעים את המשך השימוש במקרקעין עצמם.

8. עוד קבעתי בהחלטה מיום 9/9/19 שבשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת שברור שהיא לא תסתיים בחצי השנה הקרובה, ולא משום שרשויות החוק גוררות רגליים אלא בשל קשיים אובייקטיביים שאותם לא אוכל לפרט, ובשים לב גם לעוצמת החשד נגד המשיבים - יש להותיר את המצב הנוכחי על כנו, ולהאריך את תוקף הצווים הקיימים ב- 180 יום.

9. לכן נעתרתי לבקשה במלואה, והוריתי על המשך החזקת התפוסים והארכת תוקף הצווים המתוארים בבקשה ב-180 יום מיום ההחלטה.

10. על ההחלטה הנ"ל הוגש ערר - שנדון בפני כב' השופטת נתנאל שרון.

בערר נקבע - בין השאר - כי חומר הראיות מעלה חשד למעורבות כל העוררים בעבירות המיוחסות להן וגם אם בסופו של יום לא ניתן יהיה להאשים את העוררת בעבירות המס - די בחשדות לעבירות אחרות המיוחסות לה כדי להצדיק את תפיסת הנכסים.

באשר לטענת העוררים על אופן ניהול הדיון - הכוונה להצגת חומר חסוי לשופט מבלי לאפשר למשיבים לעיין בו - הרי גם טענות אלו נדחו תוך אנלוגיה לדינוי מעצר-ימים.

נדחתה גם הטענה של אכיפה בררנית - טענה שלא הונחה לה תשתית עובדתית.

11. הדיון בבקשה השנייה להארכת תפוסים החל ביום 4/3/20 - ובמהלכו ביקשו המשיבים שאפסול את

עצמי מלדון בתיק - משום שסירבתי לתת על אתר החלטה בכל טענה שהעלו בדיון. משדחיתי את בקשת הפסלות - הופסק הדיון על מנת לאפשר למשיבים לערער - הערעור נדחה - והדיון התחדש ביום 6/4/20.

12. בסופו של דבר הארכתי את הצו ב 180 יום - סירבתי להורות על החזרת הטלפון של המשיב- שסברתי שטרם נפרץ - ולגבי נכסי המשיבה 3 קבעתי ש "הייתי שוקל להורות על שחרור העגלות התפוסות - לו היה מוכח ששווין זניח, או להתיר למשיבים לפדות אותן בכסף - אך כל ראייה בעניין השווי לא הובאה".

לגבי דירה בבעלות גב' אילנה מורחן, שאינה צד להליך, סירבתי לבטל את העיקול - וקבעתי שאם המשיבים אינם בעלי הדירה - כטענתם- **לא להם לריב את ריב בעליה עם המבקשת.**

ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה - אם כי בדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמה על החזרת כלי רכב מסוג קיה והמשיבה הסכימה למכירת התפוסים של המשיבה 3 ובלבד שהכספים יישארו ב"קופת החילוט"

13. לאחר מכן הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר .

התברר שהטלפון הסלולרי של המשיב נפרץ והמידע האצור בו מצוי כעת בידי המשטרה.

כמו כן רכב הקיה הוחזר.

14. לכן נתתי החלטה לפיה צו תפיסת נכסי המשיבה 3 בוטל (הטלפון ורכב הקיה הוחזרו קודם לכן) והוריתי ל החזרת הרכבים לצורך מכירתם.

15. על ההחלטה הוגש ערר למחוזי (31804/07/20) אשר נדון בפני כב' השופטת תמר נאות פרי שהחליטה לקבל את הערר והחליטה להאריך את תוקף התפיסה על מנת לאפשר למבקשת למכור אותם ולהפקיד את תמורתם בקופת בית-המשפט.

המשיבים הגישו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה בטענה כי מצאו קונה שירכוש את אחד הנגררים, בית המחוזי נעתר לבקשתם והורה על עיכוב ביצוע עד ליום 4/9/2020 על מנת לאפשר למשיבים למכור בעצמם את הנגררים.

16. בהחלטה מיום 4/9/20 ובהחלטה מיום 24/9/20 הארכתי - פעם נוספת - את תוקף החזקת התפוסים עד ליום 15/11/20.

17. לקראת ישיבת יום 24/9/20 ביקשה המשטרה כי אורה למשיבים למסור לה את כלי הרכב ומפתחותיהם - כי המשיבים לא עמדו במילתם שימכרו את כל הרכב.

18. בהחלטה שנתתי בעקבות הדיון - קבעתי כי משהורה בית המשפט המחוזי לעכב את החלטתי בדבר מסירת הרכבים למבקשת - עשה זאת כדי לתת למשיבים הזדמנות למכרם בעצמם.

משלא ניצלו המשיבים את ההזדמנות שניתנה לדיון - מן הראוי לאפשר למשטרה למכרם.
עמוד 3

לכן הוריתי למשיבים " למשיבים למסור למבקשת את שני כלי הרכב ומפתחותיהם."

19. המשיבים ערערו גם על החלטה זו ובמסגרת הערעור תקפו גם החלטה בה סירבתי להורות למדינה להמציא להם חומרים מתיק החקירה, גם הודעה של אדם שהעיד נגדם.

במקביל הגישו לבית המשפט העליון ערעור פסלות (שני במספר) - שנדחה .

20. בית המשפט המחוזי הורה לי לבדוק את עמדת המדינה באשר למסירת חומרי חקירה ולהבחין בין עדויות של נחקרים לבין מסמכים שנתפסו מהמשיבים - שלטענתם דרושים להם לצורך הליך משפטי אחר.

עוד הורה בית המשפט המחוזי שאבהיר החלטתי באשר לכלי הרכב - כי בהחלטה קודמת הוריתי על מסירת שני כלי רכב בעוד שמוחזקים אצל המדינה שלושה כלי רכב.

21. בין לבין נקבע דיון בבקשת המדינה להאריך את החזקת התפוסים ב 6 חודשים נוספים,

וכל הבקשות המצריכות הכרעה התבררו באותו דיון - בישיבת יום 11/11/20.

22. לאחר הדיון קבעתי כי החלטתי הקודמת עניינה שלושת כלי הרכב - והארכתי את החזקת התפוסים עד ליום 15/3/21.

23. ביום 18/2/21 הגיש המשיבים בקשה חדשה לשחרור התפוסים, במסגרתה טענו כי בדיון שהתקיים בתיק האחר שמתנהל בבית-משפט השלום בראשל"צ הצהיר ב"כ המבקשת כי החקירה טרם מוצתה וכי דרוש ליחידה החוקרת פרק זמן נוסף לבצע את רשימת השלמות שקיבלו מהפרקליטות.

24. ביום 2/3/21 הגישה היחידה החוקרת תגובה לבקשת ובקשה מטעמה להארכת תוקף החזקת התפוסים והמוצגים המפורטים בנספח שצורף מטעמה למשך 180 ימים נוספים ובקשה להארכת צווי הקפאה לגביהם.

25. ביום 4/3/21 הגישו המשיבים בקשה לפי פקודת ביזיון בית-המשפט, לפיה הם טענו כי היחידה החוקרת לא פעלו לפי הנחיות בתי המשפט בערכאות השונות ולא מכרה את כלי הרכב לאחר שהם נאלצו להוציא כספים רבים על תיקונים בכדי שהמדינה תוכל למכור אותם בערך המקסימלי.

26. בהחלטה שניתנה לאחר הדיון - דחיתי את הבקשה להטיל על המשטרה סנקציות לפי פקודת ביזיון בית המשפט, משום שבית המשפט לא קצב מועד לביצוע המכירה וממילא לא ניתן לומר שהמשטרה הפרה את החלטת בית המשפט.

בנוסף - נחה דעתי שהמשטרה פועלת במרץ למכירת התפוסים - והעיכוב נובע מתחלואת הקורונה שמעכבת את המכירות המתבצעות על ידי אגף האפטרופוס הכללי במשרד המשפטים ומועד המכירה תלוי במתווה היציאה מהגבלות הקורונה.

27. ביום 9/5/21 הגישו המשיבים בקשה נוספת לפי פקודת בזיון בית-משפט, בה הם ביקשו לקיים דיון במעמד הצדדים על מנת לברר מדוע לא נמכר רכב השברולט במכרז, מה יעשה לגביו ומה התכלית שלשמה הוא נתפס.

28. בהחלטה שניתנה קבעתי שאין שחר לטענת המשיבים שהמשטרה - שמחזיקה ברכב - אינה יכולה להופיע לדיון וחייבת להיות מיוצגת ע"י הפרקליטות.

29. לגופו של עניין - מצאתי. המכרז הממשלתי למכירת כלי רכב - שנועד לחוש יוני - נדחה לחודש אוגוסט - וממילא לא ניתן לומר שהמשטרה הפרה את החלטת בית המשפט בכך שלא מכרה את הרכב עד כה - כי מאז קבלת אישור מקוריות המנוע - לפני 3 חודשים - לא התקיים מכרז.

לכן דחיתי את הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט - אך קבעתי כי היה והשברולט לא יימכר במכרז הקרוב - המדינה תחזיר אותו למבקשים - כי לא ניתן להחזיק בו לנצח בעוד ערכו הולך ופוחת

30. בערר - התערב בית המשפט המחוזי רק בסיפא של החלטתי וביטל את ההוראה שהשברולט יוחזר אם לא יימכר.

הבקשה הנוכחית:

31. כיום מבקשת המשטרה להאריך את מועד התפיסה ב 6 חודשים נוספים, והצפי הוא שכתב האישום יוגש במהלך אותה תקופה.

32. בדיון חזרו המשיבים על אותן טענות שנדחו בהחלטות קודמות - שהמשטרה אינה המבקש הנכון - אלא הפרקליטות ושהמשך החזקת התפוסים גורם עוול ועינוי דין למבקשים ושהמשיבה 2 אינה אזרחית ישראל והוסיפו שיש הליך אזרחי שקבע שלא עברה עבירה של איסור הלבנת הון.

המשיבים הפנו ל פקודת מטא"ר מס' 14.01.4 - לתמיכה בטענתם שהפרקליטות ולא המשטרה היא הגוף שצריך להתייצב בבית המשפט.

33. ובכן - סעיף 15 לפקודת מטא"ר הנ"ל - קובע שכל עוד החקירה לא הסתיימה - המשטרה היא הגוף שצריך לבקש את המשך החזקת התפוס - כלומר לא הפרקליטות - ודוק: ליווי פרקליט לצורך בקשת השלמות חקירה - אינו סיום החקירה. התיק עדיין בידי המשטרה שטרם סיימה את הטיפול בו.

34. באשר לטענה שהמשיבה 2 לא עברה עבירה על חוק איסור הלבנת הון - קטונתי מלקבוע - אבל מיוחסות לה גם עבירות נוספות - וכאן המקום להזכיר שגם אזרח זר שמקום מגוריו בישראל - יכול לעבור על פקודת מס הכנסה - בין כעברין עיקרי ובין כשותף לעבירה של אזרח ישראלי וגם עבירות על חוק זכויות יוצרים.

35. אכן דעתי לא נוחה מבקשות חוזרות ונשנות להמשך הארכת התפוסים - אבל האמת צריכה להאמר: שתי מכוניות נמכרו, השלישית "בישורת האחרונה" של הליכי המכירה, ועיקר התפוסים הם תיעוד - ב"הארד קופי" ובמדיה דיגיטאלית - שעותקים מחלקו בכלל הועברו למשיבים לצורך הסדרת חבויות המס שלהם.

אי הנוחות הנגרמת למשיבים פחתה במידה ניכרת עם צימצום היקף התפוסים לתיעוד ולרכב בודד ולסכום כסף פעוט שמוחזק בקופת החילוט.

36. **סיכומו של דבר - נעתר לבקשה ומאריך את החזקת תפוסים שנותרו - ב 6 חודשים נוספים מהיום.**

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' תשרי תשפ"ב, 26 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.